

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.

7 egyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kladóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kladóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk s hirdetések a kladóhivatalhoz
intézendők

Nyitási költségek soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Halottak napján.

(V.) Hogy az élők felkeressék a halottak csendes birodalmát és az élet forgatagából egy nap azoké legyen, akik „voltak” — egyetemes érzés a világban. Mindenüvé, ahová a keresztény kultúra behatolt, elvitték a halottak iránt való kegyelet érzését. Ez a szokás, a kegyeletnek ez a meleg érzése évezredekig tartó. S következék hármilyen világszellem, a kegyeletnek ez a meleg érzése nem vesz ki az emberből. Van idő, midőn hánytorgatjuk a temetői halottaknap luxust, melyben, — mint az élet minden jelenségében — van sok a hiú csillogás és hazugság, — de alapjában midnyaján a halottakra való emlékezés kegyeletes szép szokásának rabjai vagyunk és örülünk, hogy ebben az utilitarius korban a kegyeletnek ily magasztos és tiszta érzésére képesek vagyunk. Régi, a halottakra való emlékezés ez a megszentelt napja. Meghatva járunk Calixtus catagomháiban, ahova az első római keresztények temetkeztek. Mennyi tiszta érzés és mily sok emlékeztető arra, mely az emberi nyomorúságos léten túl más világot sejtet.

Nem is igen hisszük, hogy a halottak napi temetői hangulatnak akármilyen korszellem ártihason. Legyen az ember akármily felvilágosodott, amikor megkondul a halál-

harang, fel kell tenni önmagának a kérdést: Hová leszünk, mi következik az élet után. A jövődö ködbe vezető útjelmel, az tudatlanság, amelyben vagyunk afelől, hogy ez a világszisztem miként alakult ki, a vég, melyet Madách Ádámja szerint „csak azt tudnánk feledni”, — ezek adnak halottak napján méla fájdalmas hangulatot, még azoknak a keveseknek is, akik senkit se siratnak.

És a halál, Hamlet szerint: „ez ismeretlen tartomány” titokzatós és megdöbbenítő. Miért? Mert szeretjük az életet. Maecenas, aki pedig bölcs ember volt, midőn a római puha élvezetek következtében elvesztelte majdnem minden érzékét, így sóhajtott föl: „És nem bánom, legyen sötét, legyen vak, legyen béna, csak éljek, éljek!” Pedig a halál Herder szerint az elszenderülés és soha fel nem ébredés szende pillanata: pillanata a csendnek, melyet semmi zaj, a nyugalomnak, melyet semmi fényt, haj többé nem háborgat. Még a legfájdalmasabb betegségben is többnyire csendes percek, vagy még világos és derült látványok is előzik meg az elbucszást; a halál szárnyait felénk csaltogatja, s minél inkább közelednek, annál halkabb sültogásuk, míg be nem árnyaznak minket. Oly arcokat is, melyek a szenvedéstől ellorzultak kisímit a halál keze annyira, hogy néhány perc lefolyta után némely halott

szébb alakot mutat, mintsem bármikor is életében. Nem rémkép tehát ez utolsó barátunk a halál, hanem életünk bevégsője; egy szép ifju, a ki a szövétneket elottja és a hullámzó tengernek csendet parancsol.

A természet hervadásához, melankoliájához, elmulásához oly szépen illik a halottak napja. S nagyon rossz ember az, akit meg nem indít a koszoruvivőknek méla, bánatos serege.

Szép vagy halottak napján temető. Szenvedők pihentetője, minden fájdalomnak megváltása; de mi, az élettel küzdők Maecenas-sal kiáltjuk: „Csak élni, élni!”

(Bourget.)

Ha van boldog, ha van, akit irigylek én. Az olyan az, ki él, s nem időpreng életén. Ki hagyja, hogy a sors letéjjen napot, órát — Mint engedi a fa, hogy a szelek leszórják És messze elvirgyék megszárgult leveit — S nem sóhaj: minden év és nap, mely letelik, Közelh s közelh viszi a perchez, melybe végkép Eloszlik, mint az árny, elfoszlik, mint a légkép Akit nem fojtogat az oldhatlan talány, Mely irva áll alant és fönt az ég falán, Aki nem-rémülön tapossa utunk rögjét, Melynek határain ott látong két öröklét, — Az, mely a kis időt, mit eltölt idefönn Előzi s az a más, mely majd utána jön —

TÁRCZA.

Tudod . . .

Tudod, mikor az alkonyok kigyullnak,
S a jonnyadt rózsák buson mind lehullnak,
Akkor mindég, oly fűjön jutsz eszembe.
— Mért is estünk mi a szerelemben?

Tudod, mikor meggyötörnek az éjkek,
Látom, sötét és mily üres az élet,
Akkor mindég, oly fűjön jutsz eszembe:
— Mért is eszem én a szerelemben? —

Tudod, mikor szobám poros zugába
Esténkén, óram bolond tuncát járja,
Pillám szélén lapul a sötétség.
Lelkem mélyén viharzik a kétség.

Csillagos égboltról az ablakon keresztül,
Mint ha belépnél. A függöny meg se rezdül,
A nagy csend tanyán vig kacaj a kirdly.
Pedig csak az óra sántitva kiabál.

Tudod, az nem lehet, hogy elfeledjelek.
És megilthatalatlan, hogy ne szeresselek.
S ha fűtyolát levonja rám a szürke este,
Elkezdek álmodni és itt ülsz az ölemben.

BARCZA FERENCZ.

Nagy elmék a halálról.

— Halottak napi tárca. —

Miben van olyan nagyszerű költészet,
Rejtélyes mélység, mint benned, halál?
Ki ott lakol, hol a korlátos élet
A végtelennel kezét fogva áll! —

Madách.

A gonosznak, a gyáva szíveknek
Rettenetes vázkép a halál,
Mint a félnék, kába gyermekeknek
Rémítő az éjjeli homály.

Berzsenyi.

A gyáva többször hal meg sir előtt,
A hátor egyszer izli a halált.
Minden csodák közt, melyeket tudok,
Legrendkívülőbbnek találom azt,
Hogy a haláltól ember félni tud;
Holott a kényyszerű vég, a halál
Eljő, ha jönnie kell.

Shakespeare.

Legjobb a rosszban és a legrosszabb
a jóban: a mulandóság.

Petőfi.

— Játszó gyermekek vagyunk mind,
Temetőket a világ;

Körülöttünk ciprus-lomb int,
Lábunk sírról-sírra hág.

És mig vérig elgyötörödvé
Nyűzsgünk mint a hangyaboly:
Táru, zárul sírok gödre,
S jaj, kacag mind egybefoly . . .

Szász Béla.

Az élők a valódi szenvedők. Akik már
kisz szenvedtek nem húsulhatnak többé.

Jósika.

Születésünk nem egyébb, mint halálunk
kezdeté, úgy mint a gyertyabél is elenyészik,
mihelyest meggyújtják.

Young.

Halál! a fájdalomnak egy egész tengere
fekszik e szóban, Kétélő kard az, mely, mi-
dön szívünk legkedveltebb kincsétől meg-
foszt, oly mélyen hat be keblünkbe, hogy
körüöttünk homályba borul minden, habár a
nap a boldogok millióira árasztja is fényét.
Csak egyetlen egy szó, szintén mint amaz
kétlaga, képes vigaszt csepegtetni beteg szí-
vünkre s üdvöl nyújtani, s e szó: „Isten!”

Andersen.

Oh annak szép lehet s vig minden perce röpte;
Elrontani a máj, a holnap nincs' előtte.
A holnap, igen az. A lét oly kurta ill,
Hogy holnap oszlanak e földi álmaid?
Holnap letny a szem, mely most' kinyitva
Holnap bus honlókod' az eszme odahagyja,
S az a mi te valál, árnyékba, ködbe dől,
Hová az emberek milliója egyre győl . . .
Pokol vagy semmiség: új harc vagy meny-
[nek élte,
Mi vagy, zord utazás, melynek nincs vissza-
[térte.

Fordította: RADÓ ANTAL.

Nemzeti seb.

(N.) Az a kérdés, melyet szóba hozunk, sajnos, mindig aktualis. Az országos statisztikai hivatal kimutatja hónapoként és évenként, hányan halnak el hazánkban tudóvészben? Még szerencsés esztendő, mikor a halálnak aratása csak hetvenezer embert ragad el tőlünk, de olykor nyolcvanezerre szaporodik ez a borzalmas szám, és a mi a leg-szomorúbb, a tudóvész az élte virágjában lévő, kereső embereket pusztítja s így igen sok azok száma, akik a tudóvész pusztítása következtében elvesztik kenyérkeresőjüket és ki vannak dobva az életnek. Ismétljük: a tudóvészről irni mindig aktualis. Hiszen itt a magunk szülővárosában hány-szor halljuk, hány-szor látjuk egy-egy virágzó élet elsorvadását, hány-szor látjuk azokat a lázárózsákat az arcokon, azokat a csendes, féltelmes, köhögéseket, melyek ijesztő jelzői, hogy a halál jegyeseivel állunk szemben. Kétszeresen aktualis azonban most a kérdés mikor a József Királyi Herceg Szanatórium Egyesület a közeledő halottak napján megújítja azt a kérését, hogy „Csak egy virág-szállal” kössenek kevesebbet a szereteteinek szent koszoruba és ha ezt a megható kérést mindenki megfogadja, az emberi szeretet kertjében nyíló ebből „az egy virág-szállal” megépíthetjük a tudóvész második népszanatóriumát, ahol évenként vagy ötszáz beteget gyógyíthatnak s ezekből hány apát, hány

Bird mind, a mit Arábia
Rejt kincstáraiban, muld földi Indiát,
Rakd meg bár palotákkal a
Tyrrién öble körét s Daunia partjait,
Ha gyémántszégeket vere
Ádáz kézzel a sors fénylakid uriniba:
Nem rázod le a zord halál
Törét és kebeled rém ijdélmeid.

Horatius.

Hogy boldoggá tedd a halálotat — élni tanul meg, hogy boldoggá tedd életedet — halni tanulj.

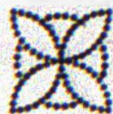
Baróti Szabó David.

Meghalni az emberiség javáért,
Mily boldog, mily dicső halál!
Szébb s boldogilóbb egy hasztalan élet
Minden kéjmámoránál.

Petőfi

Ínkább tisztos halált, mint gyalázatos életet.

Tacitus.

anyát kikért gyermeke, odahaza imádkozik, menthet még meg az életnek, akik különben elpusztulnának ha a társadalmi irgalmas kezét feléjük nem nyújtja és ebben az irgalmas kézben a halomak napi koszorúból legalább egy virág-szállal nem lesz.

Soha meghatóbb, soha poétikusabb alakban az egyesület az irgalmas részvétel cselekedeteire nem szólított. Mi az, ha egy virágos koszoruban egy virággal több, vagy kevesebb van? Azért a kegyelet koszoruja maradhat pompás, a szikert virágokkal ékes és a porladó halottak emléke magasztos. De ha, aki koszorút vesz halottak napján, ezt a szent vámos lefizeti az embetszetelet oltárára: az egy virág-szállal nemzeti népmen-tési tökévé dagad és képesekké lesz ben-nünket arra, hogy a belegeket gyógyító há-zakba vonjuk, ha szegények családjukat se-gélyezzük, ezzel a fertőzés, veszedelmét kor-látozzuk, széleskörű intézkedéseket tehetünk a lakos és táplálkozás javítása terén. Épp olyan fontos a profilaxis. Meggátolni a ve-szély terjedését lehetetlené tenni a levegő-ben szállongó bacillusok fertőzését, feivilá-gosítani kicsit és nagyot, hogy a tudóbe-tegséggel elkerülni lehet, fellépésekről gyógyít-hatása bizonyos, csak nem szabad elhanya-golni és a szörnyen terjedő bacillusok pusztítását feleltetni idni.

Nemzeti sebünk gyógyítása tisztán anyagi kérdés. Ha egy gazdag ember családjában lép fel a tudóbetegség és idején észre veszi ez a különben halálos kór egész bizonyosan gyógyítható, mert meg van adva az anyagi erő; hogy a beteg békében, gyógyintézetbe méhesse, a kór végképpen eltűnik. A sze-gényre borzalom ez a betegség, a ki kőné-cselve és tüdejében mindinkább pusztulva cipeli az élet keresztjét és meghal, mert a társadalmi közönyöslet meg nem látta, mert gyógyintézetbe nem mehetett, mert kenyeret kellett keresnie akkor is, — amikor ember-társai veszedelmére — a halál csiráival járt kell és amit őt megölt aintak gomháit szét-szórja jártában-kelteben önkénytelenül, ve-szedelmére lévén nemcsak környezetének, hanem mindenkinék, akivel egy levegőt sziv.

A társadalmi okos önvédelme tehát ha a halottak napi szent adót a tudóvész-sek gyógyítására lefizeti.

Ugy tudjuk, hogy városunkban és me-gyénkben azéles akció indul meg a virág-száll jegyében. Adjon Isten ennek a vállalkozás-nak sikert arra a szent célra, melyért indul. Csak egy virág-szállal!

H I R E K.

Kápolna szentelés. Ipolykört-pusztá új hirtokosa gróf Keglevich István az újonnan épült kastélyában, — a mely berendezésével vetekedik sok főúr otthonával, — házi ká-polnát is építtetett, hogy a nagykiterjedésű gazdaság cselédsége és a kastély belső sze-mélyzete az ünnep napokon szentmisét hall-gathasson. — A kápolna egyházi felszente-lése a jövő hó folyamán lesz.

Hoznos ujtas. Az unalmas félti hetek élénkítésére, elhatározták a helybeli úri höl-gyek, hogy hetenként egyszer, (csütörtökön) a cukrászdában összejövetelt rendeznek, a melyre mindenkit szívesen látnak. Az első hölgy jour tegnapi volt, fényesen sikerült melynek emlékére, a helybeli ifjuság egyik

tagja a jelenlevő hölgyeknek egy-egy gránát almával kedveskedett.

Fölmelik a vasúti díjazását. A m. kir. állámvasutakon a jövő évi január hó 1-től általános díjemelés lép életbe. A díjemelés lényege, hogy az 5, illetve, 7 százalékos szállítási adót, melyeket eddig a vasut fizetett, ezután a közönségnek kell megfizetnie. Az új rendelkezés ugy az áru-, mint a személy-szállításra vonatkozik.

Csak egy virág-szállal! Csak egy virág-szállal kér a József Királyi Herceg Szanatórium Egyesület halottak napja alkalmából a tudóbetegek megmentésére, egy virág-szállal abból a koszorúból, melyet szeretteink sírjára helyezünk. Ki ne szívné meg ezt a megható kérést és ki sajnálna egy kis szerény adományt erre a nemzeterősítő célra. Hiszen ha lesz az országban több tudóbetegek gyógyító intézet, nem fog idő előtt elsorvadni annyi ezer meg ezer ember. Nincs az országnak olyan zuga, ahol a halottaknapja alkalmával ne gyűljenének. Nagy a gyűjtési kedv pátriánkban és a megyében is, ugy, hogy bizonytal nem fogunk szegyenkezni a szeretetlenség miatt, melynek egyedül tulajdonítható, ha ez az országos gyűjtés teljes sikert nem lát.

Az idel terméseredmény. A földművelésügyi minisztériumhoz beérkezett hivatalos jelentések az ország idel búzatermését 48 millió métermázsára, rozstermését pedig 12.6 millió métermázsára teszik. E szerint a számitás szerint ebben az esztendőben a búzából 2 millió, a rozsból pedig félmillió métermázsával kisebb termésünk volt mint tavaly. Ez a csökkenés pedig azért állt be, mert az idel kevesebb volt a learalt terület mint az elmúlt évben, amit az időjárásnak és a hatalmasan elszaporodott mézei egerek pusztításának lehet betudni, mert sok önkényes vetést a gazgák kiszántolták.

Meghívó. A F. M. K. E. igazgató vá-lasztmánya f. évi október 31-én délután 5 órakor Nyitra, a vármegyeháza I. emelet 21 számú terében ülést tart. Tártyak:

1. Elnöki előterjesztések.
2. A néhai Repcsik János 161,000 koronás alapítványa ügyében szerkesztett alapító levél jóváhagyása.
3. Az egyesület állásfoglalása a választójogi reform tárgyában.
4. Intézkedés az 1912. évben a közgyűlés által kiadandó tanítói jutalmak ügyében.
5. A királylehotai óvó ügye.
6. Analfabéta-tanfolyamok és népszerű felolvasások.
7. A csorbatói Balassa Bálint elnök ügye.
8. A holicai állami iskola tanítótestületének kérvénye magyar nyelvű énekes és imakönyvek adományozása iránt.
9. Alsószőlősi állami iskola kérvénye, szegény tanulóinak ingyen tankönyvek engedélyezése iránt.
10. Kékkő község és a kinorányi olvasókör kérvénye a könyvtári évi hozzájárulás elengedése iránt.
11. Elhunyt és új tagok.
12. A könyvtári bizottság kiegészítése.
13. A másodfoku fegyelmi bizottság megválasztása.
14. A salgótarjáni és zólyomi könyvtáraknál előfordult nagymérvű hiányok ügye. Nyitra, 1911. október 23-án. Csiatr Vilmos főtitkár. Craus István elnök.

Egyetemes orvostudor Dr. Lenkel Nándor állandóan telepedett le mint fogorvos Balassagyarmaton, (Rákóczi-fejedelemlát 26.) Rendel: d. c. 9—12. és d. u. 2—5-ig.

Vérrel spítanak. Salgótarjában a kőszénbányatársulat villanygyárat épít. És úgy látszik a mostanában divatos építkezési módszer alkalmazásával: gondatlansággal. Tegnap ugyanis az épület állványa összedült s maga a vállalkozó egy munkással együtt a romok alá került. Életveszélyes sebesülésekkel szállították be a salgótarjáni kórházba. A vizsgálat megindult.

Ujtás a postán. A postaigazgatóság érdekes és igen gyakorlati reformot akar létesíteni, amely külföldön már évek óta ki van próbálva, de nálunk ujtás számba tartozik. A csomagokat ugyanis ezáltal szállítólevél kiállításával nélkülül éppen oly módon lehet majd föladni, mint a leveleket. A szállítási díjat egyszerűen levélbélyegeken kell a csomagokra felragasztani s a posta úgy fogja kezelni azokat, mint most a levélpostai küldeményeket. A feladás, ha ez az ujtás megvalósul, lényegesen könnyebbé és gyorsabbá lesz téve.

Gazdasági kiállítás Losoncban. Folyó hó 22-én délelőtt 10 órakor nyitotta meg Török Zoltán nagyszámu közönség jelenlétében. Az ünnepélyes megnyitáson ott láttuk Nagy Mihály alispánt, Wágner Sándor kir. tan. polgármestert, Kubinyi Béla az orsz. nyulternyésztök szövetségének elnökét, Lendvay Béla gazdasági felügyelőt, aki a minisztérium képviselőjében jelent meg, Andrásovich Géza gazdasági felügyelőt, dr. Ottahal Antal rendőrkapitányt stb. — Szóval elég kevesen vettek részt éppen a vármegye gazdasági életében szerepet vivő egyéniségek közül s úgy a kiállítás elnöksége, mint a bíráló bizottságok tagjai legnagyobb részt távol tartották magukat nemcsak a kiállításban való részvételtől, de még a megjelenéstől is.

CSARNOK.

Sapho.

Most ősszel, mikor a galy már levelét hullalja
És sárgult lesz a föld minden erdeje:
Eszembe jut egy álom, melyet álmodék,
Egy élet, mely elmúlt fakón, kopáron,
Mint a levél, mely sirva hull le
Most ősszel a liget berkeiben . . .

Élt egy lány, rózsás, tüzesarcu,
Könnyed, lenge mint a déli szél,
S ajkát még nem érinté a csók,
Szent volt, mint a szobor, a templom előtt.
Reggel, napkeltevel mosolyra nyílt szája,
Este, álmában is mosolyra kélt,
Mint egy nimpha a tenger ölében,
Mikor rálehel a szellő langy sutlogásokat
A csillagvirágos kék égbolt alatt . . .

S egyszer, mint a vihar jött rá
A tengerpartra az édes szerelem,
Egy rügylakasztó illatos napon . . .
Arca halványult tűnő szívérványként,
Szeme vándorolt messze utakon,
Az „Ó” szavát vélte hallani
A méla hab zengő csobogásban. —
S az „Ó” nem jött, hasztalan várta;
Maradt a lovag messzi valahol,
Borongóbb vidéken . . .
Csak az eszme élt a lány hő szívében. —
Ősszel, mikor fakulni kezdett a lomb,
A madárscicsérgés is halkabbá vált,

Mikor már hőmhölt, zúgott a vihar . . .
Lelke elszált . . . el . . . hallgatagon . . .
Egy más vidékre, ahol nincsen ősz,
Sem tavasz se' nyár. —
— Átélt egy életet, hárlia nem is élt,
Csak érzett, sejtett s álmodott. —

Most ősszel ismét eszembe jut álom,
Melyet egy viharzó fekete éjszakán álmodék...

KARDOS ISTVÁN.

Szerkesztő üzenet.

F. Sarolta Newyork. Levelünkre sürgősen kérünk választ. Személyes jövetelének híret tudomásul vettük.

G. D. és F. Stefike Budapest. Sokáig köszülnek azok az ígért levelek. Novemberben személyesen kell majd átvennem, csak várjanak addig.

Sz. Margit Miskolc. A szunyogok késő ősszel is szurnak! — Miért kérdezi azt?

B. F. és K. I. Köszönet a verseikért. Tárkarokkal várjuk az újabbak feladását.

B. J. D.-Pulánk. Sorait köszöni és szívesen ödvözlí, — aki éppen olyan harna mint magácska.

F. K. Bocánat, de nem jó helyen kereskedik. Mi az ilyen altató-olvasmányok nélkül is pompásan tudunk aludni.

Cs. D. Igazán jól írta az utósortait:
Tudom én, hogy hasztalanul költök,
Meg nem érti, talán csak az ördög.

A többi verseit szíveskedjék egyenesen a pokolba küldeni, — mi nem vagyunk ördögök.

Nyiltér.*)

Ez évi június hóban — Saffarik Ignác és Mester Lajost közt — történt összehalmozás a helybeli kir. járásbírószág előtt bocánatkéréssel elintéztetett.

MESTER LAJOS.

* Ez a rovatban közöltek a helybeli bíróság.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

3324—1911. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbírószág mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajlatónak Holecz András végrehajtást szenvedő elleni 136 kor. 65 fill. lőkekövetelés s annak 1910. évi december hó 10 napjától számítandó 5 százalék kamatai 11 kor. 30 fill. per és végr. már megállapított, valamint jelenlegi 12 kor. 50 fill. és a még felmerülő költések kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szécsényi kir. járáshírószág területén levő Endrefalva községben fekvő az endrefalvi 41. sz. tjkvben A. I. 1. 2. 7. sz. 153 hrsz. ház 30 sz. a. udvar és kernek, 185 hrsz. kenderföldi szántóföldnek 479 hrsz. kővicsesaljai szántóföldnek B. 5. a. Holecz András nevében álló részét 492 kor. az u. o. 553. sz. tjkvi I. 1. sorsz. 833 hrsz. Nyulasi szántónak B. 2. a. és 6. a. Holecz András nevében álló részét 121 kor. 2. sor. 950 hrsz. Báltai szántónak B. 2. és 6. a. ugyanannak nevében álló részét 9 kor. a 3 sor. 1538. hrsz.

Kőbérc szőlőnek B. 2. és 6. a. ugyanannak nevében álló részét 60 kor. 4. sz. 1677. hrsz. Báltai Vökidő szőlőnek B. 2. és 6. a. ugyanannak nevében álló részét 10 kor. 5. sz. 1678. hrsz. Báltai Vökidő legelőnek ugyanannak nevében álló részét 10 kor. az u. o. tjkvben I. 1—14. sz. 274. hrsz. Szántó Utaljai kőherés, 298. hrsz. Hegynek kijáró szántó 360 hrsz. Lacahegyi szántó 460. hrsz. káposztás szántó 538 hrsz. Szilaskai szántó 633. hrsz. Nyárotáknál sz. ó 655 hrsz. megyeri völgyeleji szló 715 hrsz. fűzesvölgyi szló. 810 hrsz. Nyulavölgyi szló 1118. hrsz. Tózátmegyé: 1143. hrsz. Hoaszunyilási rét 1240 hrsz. Szárazréteki rét 1263 hrsz. Birósági rét ehhez tartozó aránylagos erdő és legelő illetőségnek B. 2. és 6. a. ugyancsak Holecz András nevében álló részét 1369 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban a következő feltételek mellett az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1911. évi december hó 2. napjának délelőtt 10 órakor Endrefalva községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár kétharmadrész összegben alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. l. M. sz. rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1911. aug. hó 5-én.

Simonyi, kir. író.

A kiadmány kitélő

Perényi, kir. tkv. vezető.

549—1911.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1911. évi 6463 számú végzése következtében dr. Pollásek Armin ügyvéd által képviselt Salgótarjáni Népbank javára 650 K. s jár. erejéig 1911 évi aug. hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1445 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok és történelmi könyvek nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírószág 1911-ik évi V. 302/2 számú végzése folytán 650 kor. lőkekövetelés, ennek 1911 évi ápril hó 21 napjától járó 6% kamatai váltódij és eddig összesen 76 kor. 30 fillérben hírdítlag már megállapított 2 ár. kit. 5 60 f. költségek erejéig. Szécsényben leendő megtartására 1911 évi november hó 6 napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiválnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbel ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elreidelletik.

Kelt Szécsény, 1911. évi okt. 22-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

